

Min Jesus, lad mit hjerte få

Dybt hælder året i sin gang

M: Joh. Crüger 1653. Sats: K. Lyngbye

Tekst: DDS02, 217 og 732

SS

217,1 Min Je-sus, lad mit hjer-te få en så-dan smag på
732,1 Dybt hæl-der å - ret i sin gang, snart ø - des eng og

A

5

dig, at nat og dag du væ-re må min sjæl u - mi - ste - lig
lund. Far - vel med al din lyst og sang, du kor - te som - mer - stund!

217

2. Da bliver nådens tid og stund
mig sød og lystelig,
til du mig kysser med din mund
og tager hjem til dig.

3. Mit hjerte i den grav, du lå
til påskemorgen rød,
lad, når det aftner, hvile få
og smile ad sin død!

4. Før så mig arme synder hjem
med din retfærdighed
til dit det ny Jerusalem,
til al din herlighed!

B.C. Lund 1764

732

2. Snart sukker vinterstormens røst:
Alt visner og forgår!
Lad visne kun, jeg ved den trøst,
som ligefuldt består.

3. Lad solen korte af sin vej,
og natten vokse til,
Guds vældes arm forkortes ej,
hans visdom fór ej vild.

4. Lad gulne hvert et blad på kvist,
lad falme alle strå,
Guds kærlighed, jeg ved for vist,
omskiftes ikke så.

5. Jeg ved, hvor glæden har sit hjem,
når øde mark står hvid;
hint frydekor fra Betlehem
forstummer ingen tid.

6. Jeg ved, hvor håbet grønnes da,
når alting falmer her;
min frelsers træ på Golgata
en evig krone bær'.

7. Lad synke kun med løvets fald
hver markens blomst i rad;
min tro på ham bevare skal
sit friske hjerteblad!

8. Han lover mig en evig vår,
trods vinterstorm og død;
thi livet frem af graven går,
som Kristus gennembrød!

C.J. Boye 1833